

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2016 r.

I.dz. 112/KRIA/2016/w

Sz. P. Maria Małgorzata Janyska
Przewodnicząca Podkomisji Nadzwyczajnej Sejmu RP
do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy
Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 366)

Dotyczy: rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 366).

Krajowa Rada Izby Architektów RP zwraca się prośbą o uwzględnienie w pracach Podkomisji poprawek do *ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw*, dotyczących art. 90 i art. 112 ustawy Prawo Zamówień Publicznych.

POPRAWKA NR 1

W art. 1 ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw – (druk nr 366) ust. 88) otrzymuje brzmienie:

„88) w art. 90 :

a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zaofferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia i budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego lub wynikającymi z odrębnych przepisów, w szczególności cena całkowita oferty jest niższa o co najmniej 30% od wartości zamówienia, zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, w tym złożenie dowodów, dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu, w szczególności w zakresie :”.

UZASADNIENIE DO POPRAWKI nr 1

Izba Architektów RP stoi na stanowisku, że przy stosowaniu przepisu art. 90 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych – dot. rażąco niskiej ceny – parametr 30% powinien być odniesiony do wartości zamówienia a nie do cen i kosztów wykazywanych przez wykonawców - uczestników postępowania.

Odniesienie tego parametru do oferowanych przez wykonawców cen i kosztów prowadzi do sytuacji, w której może zachodzić niekontrolowane przez zamawiającego, zaniżanie cen i kosztów. Jeśli bowiem wszyscy oferenci zaoferują ceny rażąco niskie względem wartości zamówienia, to średnia z nich będzie również rażąco niska a zgodnie z obecnie proponowanym zapisem obowiązek jej zakwestionowania powstanie dopiero po zniżeniu jej jeszcze o 30%.

Istota regulacji zawartej w art. 90 ustawy, dotyczy wyeliminowania ryzyka polegającego na zaniżaniu cen poniżej progu wykonalności przedmiotu zamówienia, co godzi w interes publiczny. Kryterium dla tego progu (tu ustawodawca przyjął go na poziomie 30%) może być rzeczywista lub zobiektywizowana wartość prac i kosztów składających się na przedmiot zamówienia. Zamawiający ma obowiązek i instrumenty do ustalania lub szacowania tych wartości m.in. po to, aby racjonalizować, w interesie publicznym, relacje pomiędzy wartością zamówienia a cenami uzyskiwanymi w drodze postępowania o zamówienia publiczne.

Wobec powyższego rezygnacja ustawodawcy z odniesienia oferowanych cen i kosztów do wartości zamówienia (obecnego w dotychczasowych przepisach) należy uznać za sprzeczne z sensem i intencją regulacji zawartej w art. 90 i nie daje się w żaden sposób uzasadnić.

POPRAWKA NR 2

Poprawka ma na celu wyeliminowanie niezgodności art. 112 ust. 5 obecnego brzmienia ustawy Prawo zamówień publicznych z art. 81 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE:

W art. 1 ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw – (druk nr 366) po ust. 109 proponuje się wprowadzić zmianę 109a) o następującej treści:

„109a) W art. 112 ust 5 otrzymuje brzmienie:

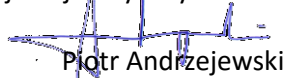
„ust. 5. Jeżeli od uczestników konkursu wymagane są szczególne kwalifikacje zawodowe, co najmniej trzy piąte członków sądu konkursowego, w tym jego przewodniczący, musi posiadać te same lub równoważne kwalifikacje, w tym prawo do wykonywania zawodu, o ile odrębne przepisy uzależniają wykonywanie zawodu od posiadania szczególnych kwalifikacji, w szczególności określonych Dyrektywą 2005/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych oraz wiedzę i doświadczenie umożliwiające ocenę prac konkursowych”.

UZASADNIENIE DO POPRAWKI nr 2

Zgodnie z art. 81 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE: „w skład sądu konkursowego wchodzi wyłącznie osoby fizyczne niezależne od uczestników konkursu. Jeżeli od uczestników konkursu wymagane są szczególne kwalifikacje zawodowe, co najmniej jedna trzecia członków sądu konkursowego musi posiadać te same lub równoważne kwalifikacje.” Obecne brzmienie art. 112 ust. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych, jest niezgodne z w/w regulacją Dyrektywy. Art. 112 ust 5 stanowi, bowiem, iż członkami sądu konkursowego są wyłącznie osoby posiadające kwalifikacje umożliwiające ocenę zgłoszonych prac konkursowych, z tym, że jeżeli przepisy szczególne wymagają posiadania uprawnień do opracowania pracy konkursowej, co najmniej 1/3 członków sądu konkursowego, w tym jego

przewodniczący, posiada wymagane uprawnienia. Stwierdzenie, zgodnie, z którym, co najmniej 1/3 członków sądu konkursowego powinna posiadać wymagane uprawnienia, jeżeli przepisy szczególne tak stanowią, nie odpowiada tym samym lub równoważnym kwalifikacjom, jakich wymaga się od uczestników postępowania. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa osoba, która nie jest członkiem właściwej izby samorządu zawodowego, nie ma prawa do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie – jedną z podstawowych kompetencji przynależnych samodzielnym funkcjom technicznym wymienioną w Prawie Budowlanym jest „samodzielna ocena zjawisk technicznych i fachowych” a więc istota funkcji sędziego konkursowego. Zatem posiadanie jedynie uprawnień zawodowych nie może stanowić przesłanki tych samych lub równorzędnych kwalifikacji, które są wymagane od uczestników postępowania. Oczywiście jest, iż w konkursie, a co za tym idzie, w procedurze pokonkursowej o udzielenie zamówienia (tryb z wolnej ręki/obecnie także - negocjacji bez ogłoszenia), może uczestniczyć tylko i wyłącznie osoba legitymująca się prawem do wykonywania zawodu a nie jedynie posiadanymi uprawnieniami. Zatem kwalifikacje zawodowe sędziów konkursowych nie powinny odnosić się do posiadanych uprawnień, lecz do faktycznie wykonywanego zawodu, z uwagi przede wszystkim na gwarancję, jaką dają dla oceny możliwości realizacji danej koncepcji konkursowej. Jednocześnie wskazujemy, że Dyrektywa dotycząca zamówień publicznych stanowi jedynie o minimalnej liczbie (co najmniej 1/3) członków składu sądu konkursowego, posiadających kwalifikacje odpowiadające kwalifikacjom uczestników konkursu. Krajowa Rada IARP, wobec możliwości ustanowienia przez polskiego ustawodawcę wyższego progu zaproponowała, iż zasadnym, aby 3/5 składu sądu legitymowało się szczególnymi kwalifikacjami. Sąd konkursowy składający się z minimum 5 osób daje gwarancję fachowej i merytorycznej oceny pracy konkursowej pod warunkiem, iż minimum 3 z 5 osób będą legitymować się prawem do wykonywania zawodu oraz wiedzą i doświadczeniem w tym zakresie. W projektowanym stanie prawnym i faktycznym w skrajnym przypadku przy 3 osobowym sądzie konkursowym tylko jedna osoba miałaby dać rękojmię fachowej oceny wielu prac, które zazwyczaj są składane w konkursach. Jest to kolejne zaprzeczenie podstawowych założeń dla konkursu, którego filarem jest profesjonalna i merytoryczna ocena prac przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę.

Przewodniczący Komisji ds Legislacji
Krajowej Rady Izby Architektów RP

Piotr Andrzejewski